

PROROCUL ELISEI

Să ne rugăm.

Tatăl

nostru ceresc, în seara aceasta Îți mulțumim pentru ocazia aceasta în care stai de vorbă cu copiii Tăi, răscumpărații sângelui Tău. Sunt foarte bucuroși pentru că ei au ieșit afară și pentru că ne-ai făgăduit că Te vei întâlni cu noi oriunde vom fi doi sau trei adunați în Numele Tău.

Vino

din nou printre noi, prin Duhul Tău cel Sfânt și scaldă sufletele noastre în puterea și frumusețea Lui, astfel încât să nu se vadă nimic altceva decât Hristos.

Ajută-mă

să vorbesc cuvinte potrivite pentru cei bolnavi și suferinzi, iar pe ei ajută-i să înțeleagă că Isus îi dorește și îi așteaptă să vină. Îngăduie ca mulți să fie vindecați și chiar salvați, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Hristos. Amin.

Suntem

bucuroși că ne aflăm din nou în slujba Domnului. Azi după-

amiază, am vorbit cam
mult la Biserica Filadelfia, unde am petrecut un timp cu
adevărat minunat.

Doamna

care mă aude spunând aceste cuvinte, ar putea zâmbi, dar ea a
fost crescută ca
metodistă, iar la adunarea de astăzi a fost un mesaj în limbi
necunoscute cu
tălmăcire. Eu am văzut cum oamenii râdeau de aceste lucruri,
pentru că nu se
făceau cu rânduială, dar în după-amiaza aceasta mesajul a
venit conform
Bibliei, adică au vorbit doi sau trei și nu a fost larmă mare.

Două

dintre ele s-au îndreptat spre credincioși, spre popor, iar
cea de-a treia,
spre slujbă.

Când

am ieșit afară, doamna de care vă spun, mi-a zis: „Nu-i așa că
este minunat?”

la care eu i-am răspuns: „Amin! Așa a fost!”

Da,

a fost minunat să-L vezi pe Domnul venind jos, mișcându-Se
printre oameni și
procedând la fel ca în trecut. Eu cred din toată inima că
aceasta este trăirea
cu El; aceasta înseamnă să stai în locurile cerești în Hristos
Isus.

Seara

aceasta am rezervat-o pentru bolnavi, de aceea vom chema un rând de rugăciune, iar dacă va fi cu voia Domnului, mă voi ruga pentru ei ca frații: Roberts, Hicks, Valdez, Jack Coe, Osborn și toți ceilalți.

Am

avut o masă bună, sudistă, cu un hamburger peste măsură de mare și cu toate condimentele în el, așa că am venit înăuntru sub Duhul deosebirii, ca de obicei. Adevărul este că eu merg constant în rugăciune, ca să nu se strecoare nimic. Pentru aceasta, trebuie să fiu atent în orice moment.

În

seara aceasta voi aduce un mesaj scurt, după care îi vom aduce pe oameni aici, vom vorbi cu ei și ne vom ruga împreună, deoarece cred că Domnul Isus va face lucruri mari în mijlocul nostru. Poate îmi va permite să merg înaintea și să mă rog pentru oameni și în serile următoare.

După

cum a spus și fratele Joseph, micuțul nostru suedez, cu câteva minute în urmă... Eu îl iubesc și îmi place să-l ascult pentru că spune lucruri foarte frumoase. N-aș fi vrut să spună acele cuvinte, dar el s-a referit la popularitate.

În

ce mă privește, eu nu vreau să fiu popular. Doresc să fiu cinstit, nu popular, de aceea nu spun și nu fac nimic pentru popularitate; totuși, dacă ar vrea să fiu cândva popular, aceasta este atunci când va veni Isus. Da, atunci aș vrea să fiu cu adevărat popular, iar El să-mi spună: „Ai lucrat bine, rob bun și credincios, de aceea vino și intră în bucuria Mea împreună cu toți ceilalți!”

O,

Doamne, aș dori să umblu cât mai aproape de El, noi nu? Iar când va veni, să fiu cu adevărat popular.

Când

răposatul domn Roosevelt a venit la New Albany, orașul s-a umplut de oameni veniți de pretutindeni, ca să-l vadă, deoarece era chiar înainte de alegeri.

Ei

bine, asemenea lui Zacheu, eu eram prea mic, așa că m-am urcat pe observatorul de pe coama dealului, deasupra mulțimii. Trenul s-a oprit în apropierea râului, iar el a coborât și a ținut un discurs.

Eu

mi-am pus camioneta la adăpost, apoi m-am urcat pe observator, gândindu-mă că

nu va ști nimeni că sunt acolo, nici chiar domnul Roosevelt.

Dar

aceasta nu contează prea mult, deoarece dorința mea este să trăiesc în așa fel încât atunci când va veni Isus, să îmi spună și mie ca lui Zacheu: „Acum coboară din acel observator...” Cred că noi toți ne dorim aceasta, nu-i așa?

Nu

demult, fratele Baxter, unul dintre managerii campaniilor mele, mi-a povestit că atunci când regele George și regina au trecut prin Vancouver... Aceasta s-a întâmplat înainte ca Domnul să-l vindece, pentru că avea ulcer și scleroză multiplă, așa că abia mergea. Totuși, deși era bolnav, acel bărbat cu sânge regal a umblat pe străzi, printre oameni, ca și cum nu ar fi avut nimic.

Și

fratele Baxter spunea că atunci când i-a văzut pe rege și pe regină trecând prin apropiere, a început să plângă. Auzindu-l ce spune, mi-am zis: „Dacă acest canadian a fost atât de mișcat de vizita unui rege pământesc, ce se va întâmpla când va veni Isus?”

Doamne,

când Îl vom vedea; când Îl vom încorona ca Împărat al

împăraților și Domn al
domnilor, voi auzi acele osanale și cântece de laudă înălțate
de răscumpărați
din toate epocile. Atunci, în jurul Pământului va fi un cerc
de îngeri, care
vor sta cu capetele plecate și nu vor ști despre ce vorbim,
pentru că ei n-au
fost răscumpărați niciodată. Ei n-au
căzut, de aceea nu știu ce este răscumpărarea. Dar noi, care
suntem din rasa
căzută a lui Adam, noi avem nevoie de răscumpărare, de aceea
vom putea cânta ce
înseamnă să fii răscumpărat.

El
ne-a răscumpărat prin sângele Său și ne-a adus înapoi la
Dumnezeu, iar eu
aștept acea zi depunând tot efortul pentru Împărăția lui
Dumnezeu. așa este.

Dacă
va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să aduc un mesaj
de salvare.
Aduceți-i pe prietenii voștri, deoarece vom face o chemare la
altar pentru a
vedea câți vor fi gata să-L slujească pe Domnul nostru.

Dar
nu numai deseară, ci oricând doriți să slujiți Domnului, noi
suntem gata să
vi-L prezentăm cât mai bine pe Domnul Isus. Apoi, mâine seară
vom avea
rugăciune pentru bolnavi, iar poimâine vom avea ultima
întâlnire. Desigur,

adunarea va continua cu acești vorbitori pricepuți și sunt sigur că vă va face plăcere să-i ascultați.

Dacă

va fi cu voia Domnului, n seara aceasta aș vrea să las mai mult timp pentru

rugăciune, de aceea voi citi un text scurt din Vechiul Testament, și anume din 2

Împărați 4.21:

„Ea s-a suit, l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după ea și a ieșit.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la Cuvântul citit. Dar înainte de a începe, să-I spunem doar un cuvânt de rugăciune:

Tată

ceresc, acesta este Cuvântul Tău, iar în seara aceasta suntem bucuroși să știm

că avem încă libertatea de a-L vorbi în această țară frumoasă care este

distrusă treptat de parcă este invadată de termite.

O,

dar cât ne place să le vorbim oamenilor despre Tine și să-i vedem pe cei ce Te

iubesc, cu fețele luminate și cu lacrimile de bucurie pe obraji, deoarece știm

că într-o zi, când va veni Isus și va sta pe tronul tatălui

său, David, vom
primi o Împărăție veșnică, unde vor fi o mie de ani în care
pacea va domni în
fiecare inimă. O, chiar și natura geme așteptând acel timp
glorios, acea zi
măreață în care va veni Împăratul.

Te
rog ca în seara aceasta să vorbești fiecărei inimi în felul
Tău, astfel ca
mâinile care stau lăsate în jos, să se ridice spre Tine.

Te
rog să-i binecuvântezi pe cei suferinzi, pe cei bolnavi și pe
cei trudiți,
astfel încât să fie întăriți și să meargă prin curtea acestei
școli cu mâinile
ridicate, bucurându-se și cântând laude lui Dumnezeu. fă ca și
cei aflați în
scaunele cu rotile să meargă, să strige și să sară spre slava
lui Dumnezeu
Tatăl, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, de
dragul Evangheliei și
a împlinirii Cuvântului. Amin.

Tema
din seara aceasta este despre un proroc al Vechiului
Testament. Câți dintre voi
ați fost după-amiază la Biserica Filadelfia? Să vă văd
mâinile. Da, este foarte
frumos.

Acum

voi vorbi despre un proroc al Vechiului Testament, deoarece Biblia, mai precis Epistola către Evrei capitolul 12, ne spune că toate lucrurile din Vechiul Testament sunt umbre și tablouri, semne și pietre de hotar la care trebuie să privim, deoarece toate sunt exemple pentru noi.

Astfel, am văzut ce s-a întâmplat atunci când oamenii nu L-au mai slujit pe Dumnezeu, dar în același timp, am văzut că au fost și oameni care au stat ca niște adevărați soldați și L-au slujit pe Dumnezeu din toată inima, iar noi putem alege cu cine vrem să ne asemănăm. Nădejdea mea este că dacă printre noi se află cineva care nu este pe Cale, Îl va alege pe Hristos încă înainte de încheierea acestui serviciu.

Fie ca Dumnezeu să ne dea cuvinte potrivite sau să facă ceva prin care să vă distragă atenția de la lucrurile lumii și să v-o îndrepte spre Domnul Isus Hristos, pentru că *„a-L cunoaște pe El este Viața.”* Nu a cunoaște biserica sau catehismul este Viață; nu a cunoaște Biblia pe dinafară, deși aceasta este bine, pentru că și Satana o cunoaște, ci **a-L cunoaște pe El este Viața. Viața este a-L cunoaște pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.**

Prorocul despre care vom vorbi în seara aceasta se numește Elisei și este succesorul lui Ilie, care a fost un bărbat mare al lui Dumnezeu. Noi am vorbit despre el aseară, când ne-am referit la dreptatea lui Dumnezeu. Ilie a fost un proroc mare și plin de putere.

În fiecare seară când ajung acasă, după ce totul este în ordine, îmi iau fetițele și fac cu ele un studiu biblic. Le duc în mașină, ca să nu fim întrerupți de nimeni, și mergem undeva în împrejurimi. Desigur, vine cu noi și soția mea cu băiatul.

Acolo le pun tot felul de întrebări, ca de exemplu: „Cine a fost Ilie? Ce a fost el?” iar fetițele (una are șase ani, iar cealaltă, opt), îmi răspund repede: „Tișbitul.”

„După ce l-ați recunoaște dacă l-ați întâlni astăzi? Cum ar arăta?”

„Păi, ar fi plin de păr și ar avea o bucată de piele înfășurată în jurul coapselor.”

Dacă veți exersa în mod constant, copiii voștri vor reține aceste

lucruri. Aceasta este ceea ce ar trebui să faceți voi, mamelor, cu copiii voștri. Încetați să mai hoinăriți prin oraș și stați cu ei ca să le dați lecții biblice, pentru că la aceasta sunteți chemate.

Biserica este acum o societate și nu mai aveți timp pentru creșterea copiilor. Cred că știți care este părerea mea cu privire la femeile predicatori și nu am de gând să retrag nimic din ceea ce am afirmat, dar aș vrea să vă spun ceva.

Orice mamă este o predicatori. Desigur, iar Dumnezeu i-a dat acasă o mică adunare căreia trebuie să-i predice. Dați-i deci înainte, fiindcă așa este bine. Luați-o voi întâi, apoi treceți la copiii voștri.

Cu câțva timp în urmă, am citit un articol despre o familie în care s-au născut cinci băieți. Cum a ajuns mare, primul băiat s-a dus la marină. A fost urmat de al doilea, apoi e următorul, până când au ajuns toți cinci la marină.

În familia lor nu fusese nimeni la marină, de aceea părinții lor nu puteau

înțelege deloc de ce au optat toți pentru aceasta. Până la urmă, s-a aflat că pe un perete din camera băieților era un tablou frumos care reprezenta un vapor mare ce naviga pe o mare liniștită. Acel tablou i-a impresionat atât de mult, încât în fiecare seară când mergeau la culcare se vedeau navigând pe acea mare liniștită, iar dimineața când se trezeau, primul lucru pe care îl vedeau era tot acel vapor care-și croia cale pe marea liniștită. Acest lucru a născut în inima lor dorința de a ajunge marinari.

Și mă gândesc că dacă un tablou care reprezenta un vapor mare, a putut să-i impresioneze atât de puternic pe acei copii, încât au dorit să ajungă navigatori, ce ar trebui să facă tabloul Domnului Isus Hristos?

Vedeți, întotdeauna să aveți ceea ce trebuie înaintea copiilor voștri. Aduceți-i pe Calea pe care ar trebui să meargă și învățați-i corect, pentru că atunci, cu siguranță nu se vor depărta de voi.

Ilie era un bărbat chel și foarte aspru, iar Dumnezeu ni l-a dat ca exemplu, ca să arate prin el Judecata Sa divină.

În

ce-l privește pe Elisei, el este succesorul lui, iar când a fost chemat de

Dumnezeu avea cam 40 de ani, deci nu era prea bătrân. Biblia spune că el a

primit o dublă măsură din Duhul lui Dumnezeu care era peste Ilie.

O,

ce tablou este aici pentru Biserică!

Înainte

de a fi răpit la cer, Ilie i-a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ți fac,

înainte ca să fiu răpit de la tine.” Iar Elisei

i-a cerut un lucru foarte mare: „Te rog să vină peste mine o *îndoită*

măsură din duhul tău!” (2 Împărați 2.9).

Prieteni,

Biblia vrea să cerem lucruri mari, nu să fim mulțumiți cu ceea ce avem și să

zicem: „Doamne, acum aparțin de biserică, așa că îmi este de-ajuns.” Nu, pentru

mine nu este de-ajuns! Vreau mai mult, vreau să fac lucruri mari: „Ei bine,

Doamne, doresc ca prin harul Tău să câștig un milion de suflete pentru

Hristos!” Dar nici cu aceasta nu sunt mulțumit, ci vreau mai mult! Vreau două

sau chiar trei milioane pentru El, deoarece trebuie să merg mai departe. Da,

vreau ca atâta vreme cât mai este suflare și putere în mine, să merg mereu

înainte.

Gândiți-vă

că s-ar putea ca aceasta să fie și pentru voi ultima ocazie de a face ceva. Mă

gândesc cât de des refuză femeile să aducă pe lume copii.

Pentru aceasta, se

duc la controlul nașterilor apoi își cumpără căței și îi plimbă pe stradă.

O,

tânăra doamnă, ai cam douăzeci de ani, iar Dumnezeu te-a înzestrat să porți

această mare însărcinare: să aduci viața în lume. Te-ai gândit vreodată că

copilul tău ar putea fi un Finney al timpului nostru, sau ceva de felul acesta?

Îți

dai seama că doar douăzeci și ceva de ani ești capabilă să crești copii? O, iar

dacă aduci în lume un copil și îl creștin, în veșnicie te vei bucura de toate

binecuvântările lui Dumnezeu, fiindcă te vei asemăna cu o stea care strălucește

pe cer.

Dar

este ridicol să refuzi să crești copii pentru că ți-e mai bine să te distrezi

și să umbli încioace și încolo! Nu face o asemenea alegere și vei fi fericită!

Mamelor

de demult le plăcea să crească copii, dar America aceasta modernă în care trăim... De aceea vă spun: națiunea noastră este stricată și, din câte văd eu, nu mai este nici o nădejde pentru ea, iar conform Scripturii, nu va mai fi nici o trezire de modă veche care să cuprindă toată țara. Va fi o trezire printre cei aleși de Dumnezeu, dar ea nu va cuprinde întreaga națiune.

Această

mare putere trebuie să cadă la fel ca celelalte împărății, pentru a face cale Împărăției veșnice a lui Dumnezeu, care va începe în curând. Desigur, noi ne iubim țara, dar ni se rupe inima când vedem stricăciunea din ea. O, este îngrozitor, iar mirosul acestei stricăciuni a ajuns până la nasul lui Dumnezeu.

Deci

Ilie l-a întrebat pe Elisei: *„Ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine?”* iar el i-a răspuns: *„Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!”*

Ilie

a zis: *„Greu lucru ceri. Dar dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa ți se va întâmpla; dacă nu, nu ți se va întâmpla așa.”* (2 Împărați 2.9-10).

Eu

pot să mi-l imaginez pe acest tânăr stând cu privirea ațintită asupra

bătrânului proroc și urmărindu-i fiecare mișcare. Oriunde se ducea, era prezent

și el pentru că dorea o dublă măsură din acel duh.

Dacă doriți și voi o

dublă măsură din acel Duh, țineți-vă privirile ațintite asupra lui Isus. Amin.

Așa este.

O mamă din Biblie

avea doi fii și a cerut ca unul din ei să stea la stânga, iar celălalt la

dreapta lui Isus. Și El le-a zis: *„Nu știți ce cereți.*

Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu

botezul cu care am să fiu botezat Eu?” „Putem”, I-au zis ei.

Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu

botezul cu care am să fiu botezat Eu; dar a șede la dreapta și la stânga Mea

nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost

pregătită de Tatăl Meu.” (Matei 20.22-23).

O

măsură dublă.

„...lucrările

pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl...” (Ioan 14.12).

0
măsură dublă din duhul care era peste Isus, a venit peste Biserică.

Deci
o măsură dublă din Duhul lui Ilie a venit peste Elisei, iar el a făcut de două ori mai multe minuni decât a făcut Ilie.

Aș
vrea să fiți atenți!

Ilie
avea o manta care simboliza ceva. El era înfășurat într-o manta – un simbol al Duhului Sfânt. Și în timp ce era luat sus, mantaua a căzut din carul lui, iar Elisei a ridicat-o, a pus-o pe umerii săi, s-a dus la Iordan și a început să facă minuni.

Și
Isus a avut botezul Duhului Sfânt, pentru că a venit peste El după ce a fost botezat de Ioan în Iordan. Ioan a mărturisit că a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El; și apoi, când S-a dus

sus, El a trimis jos aceeași Manta, înfășurându-și Biserica în Duhul Sfânt.

Atunci

cum este posibil ca oamenii care cred în botezul cu Duhul Sfânt să se teamă să

accepte vindecarea divină? Cum este posibil să le fie teamă să se asocieze cu

cei credincioși sau să se declare mădulare ale Bisericii Sale?

Păi,

ar trebui să vă fie rușine! Pentru mine ar fi cea mai mare onoare să știu că am

fost înfășurat în neprihănirea Domnului Isus Hristos. Amin.

Așadar,

acest tânăr proroc s-a dus înapoi, a început să facă minuni, iar cu Biserica

s-a întâmplat la fel: când a ridicat Mantaua Domnului Isus, a început să facă

minuni. Și vă spun: cât timp va exista pe pământ o Biserică adevărată, va face

minuni. Cu siguranță. De ce? Pentru că este încă înfășurată în neprihănirea

Domnului Isus Hristos. Astfel, Duhul Lui locuiește în Biserica Sa și face

minunile pe care le-a făcut El.

Și

după cum am spus aseară, Isus a zis: „Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă

trimit și Eu pe voi.” (Ioan 20.21). Dar Tatăl nu numai că L-a trimis, ci

S-a dus cu El, iar dacă Isus vă trimite, merge cu voi și este în voi până la sfârșitul lumii. Amin.

O,
cât este de minunat! Și aceasta nu este numai o poveste frumoasă, ci este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, Biblia, iar El nu poate fi mai adevărat decât este Cuvântul Său.

Acum
observați. Când s-a întors, Elisei a luat o mână de sare și a îndulcit apele amare. O, minunile erau pete tot!

Elisei
era un bărbat mai nervos, iar niște copii au început să râdă de el pentru că era chel. Și știți ce a făcut? I-a blestemat. Dar nu el era de vină, ci părinții care nu i-au crescut în respect față de Domnul. Urmarea? Patruzeci și doi de copii au fost sfâșiați de două ursoaice.

Puteți
vedea un lucru aici? Aceasta era atitudinea oamenilor față de mesagerul lui Dumnezeu, pentru că lumea nu l-a recunoscut niciodată. Arătați-mi în Cuvânt un singur trimis recunoscut de lume.

Așa

zisa biserică a respins încă de la început adevăratul mesaj al Domnului, așa că nici astăzi nu vă puteți aștepta la altceva.

Când

a venit Isus, ei L-au respins, iar El le-a zis: „Pe care din proroci nu i-au omorât părinții voștri?”

Acum priviți povestirea aceasta micuță și citiți printre rânduri. Mie îmi place, vouă nu? Uitați-vă la copiii aceia care râdeau de acest predicator chel. Ce strigau după el? „Chelule, tu nu te sui ca Ilie?”

Vedeți,

ei nu credeau că Ilie s-a dus sus, ci se îndoiau de aceasta. Probabil preoții le-au spus: „O, el nu s-a dus sus! Așa ceva este fanatism. Ba se spune că și celălalt are aceeași ungere ca Ilie, dar așa ceva este un nonsens. Spuneți-i să meargă și el sus!”

Învățați-i

pe copiii voștri să umble pe căile drepte. Uitați-vă unde au ajuns acei copii din cauză că părinții lor nu au crezut. Dar cum puteți aștepta de la copiii voștri să meargă la școala duminicală și să-I slujească Domnului, când voi înșivă nu o faceți? Cum puteți aștepta ca ei să fie ceva, când

voi nu sunteți
nimic? Știu că ceea ce spun este dur, dar El m-a împins s-o
fac, nu a fost ceva
premeditat.

Nu
am vrut să spun că nu sunteți nimic, ci m-am referit la faptul
că nu aveți nici
o religie. Cum puteți aștepta ca ei să fie niște oameni
drepti, când le dați un
asemenea exemplu? Cum?

Voi
sunteți cel mai apropiat exemplu pe care-l au, așa că vor
privi la ceea ce
faceți și vă vor urma în totul. Nu pot aduce altceva la
suprafață câtă vreme au
în ei natura voastră.

Satana
știe o mulțime de lucruri despre ființa umană, iar într-o
împrejurare i-a zis
lui Dumnezeu: „*Piele
pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.*” (Iov 2.4).
Desigur,
el știe multe despre rasa umană, pentru că a ajutat la
pervertirea ei, are o
mână acolo. El știe cum pot cădea oamenii, deoarece cunoaște
natura umană. Știe
cum să se prezinte în fața voastră ca să vă facă să cădeți.

Cât de bine știe să
vă aducă mirosul de băutură; cum să vă ispitească cu țigara

sau să-i facă pe
adolescenți să bea o bere. El nu va face femeia să umble
goală, dar știe câte
haine să-i dea jos ca s-o facă ispititoare. Cu siguranță știe
toate acestea
pentru că cunoaște natura umană și știe cum poate să vă
prindă.

El este treaz zi și
noapte și umblă răcnind ca un leu în căutarea prăzii pe care
vrea s-o sfâșie.

Și iată că Dumnezeu
S-a întors și i-a blestemat pe acei copii, prin Elisei, și
imediat au ieșit din
pădure două ursoaice care au ucis patruzeci și doi dintre ei.
De ce s-a
întâmpnat aceasta? Pentru că au fost neascultători, au fost
educați și crescuți
greșit, așa că în loc să aibă respect pentru omul lui
Dumnezeu, au râs.

Dar eu vă spun: dacă
îi respectați pe slujitorii lui Dumnezeu, Îl respectați pe El.
Și cine este cel
mai mare slujitor al lui Dumnezeu? Desigur, nu este vorba de
un om, ci de Duhul
Sfânt, iar dacă râdeți de El...

Prieteni, de El râd
oamenii și își bat joc când zic: „Uitați-vă cât de caraghios
se poartă oamenii
aceia! Parcă sunt nebuni!”

Când spuneți aceasta,
vă bateți joc de Dumnezeu. Așa este. Iar Biblia spune că prin
aceasta faceți un
păcat care nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel
viitor.

Deci, Elisei trebuia
să treacă printr-un loc micuț numit Sunem. Mă gândesc că
atunci când Iosua a
împărțit țara, ei au menționat unde se afla acel loc micuț,
iar Dumnezeu se
îngrijește să aibă peste tot un martor al Său.

Astfel, și în Sunem
trăia o femeie adevărată, o femeie credincioasă, o adevărată
doamnă, iar soțul
ei era un bărbat în vârstă. Și s-a întâmplat ca Elisei să
treacă pe acolo, în
drum spre muntele Carmel, unde avea o peșteră micuță în care
obișnuia să se
roage în zilele de Sabat și în luna nouă.

Bănuiesc că nu a fost
prea dorit în cetate, iar această femeie l-a văzut, probabil,
în timp ce trecea
și era respins de toți. Sunemul era destul de departe de locul
unde trebuia să
ajungă, ceea ce înseamnă că trebuia să înnopteze acolo. Fiind
în cetate, ea l-a
văzut pe Elisei și a înțeles imediat că era un om sfânt.

Femeia era sunamită,
dar în inima ei era o credincioasă, iar eu știu că oriunde s-

ar afla acea
persoană credincioasă, Dumnezeu va găsi o cale să ducă mesajul
Său până la ea.
Așa este. El se va îngriji să-l primească cumva; va pune o
durere în inima
cuiva, ca să-i scrie sau va deschide radioul și va auzi o
mărturie, etc.
Oricum, Dumnezeu le va da aceasta.

Să zicem că această
femeie s-a dus într-o zi pe stradă și a auzit pe cineva
predicând la colț. Apoi
a observat că este respins de toți și a înțeles că este un
slujitor al lui
Dumnezeu. Astfel, îmi pot imagina că după ce Elisei și-a
terminat predica, s-a
dus la el și i-a zis: „Bunule domn, n-ai vrea să vii să te
cunoască și soțul
meu? Voi pregăti și masa imediat.”

„Mulțumesc, doamnă.
Voi fi bucuros să-ți onorez invitația, pentru că mi s-a făcut
foame după
mesajul adus.”

Au pornit împreună
spre casa ei, au intrat înăuntru, iar femeia l-a prezentat pe
proroc și pe
slujitorul său Ghehazi, soțului ei, după care le-a pregătit
niște turte și ceva
delicatese.

Apropo la aceasta,

printre noi este o femeie daneză care aseară mi-a trimis o cutie cu prăjituri și ceva lucruri. Ea este printre noi, dar probabil nu înțelege prea bine engleza și nu vrea să știe stânga ce face dreapta. Vă mulțumesc tuturor pentru micuțele voastre daruri și atenții și vreau să știți că le apreciez foarte mult.

Ea mi-a trimis niște prăjituri, ca să le duc la copii, dar mi-e foarte greu să mă abțin. Mă plimb încoace și încolo și le privesc când dintr-o parte, când din cealaltă și fac eforturi să le păstrez până ajung acasă.

Poate femeia sunamită a pus pe masă o farfurie plină cu asemenea bunătăți, așa că Elisei a avut o bucurie deplină. Apoi i-a mulțumit femeii pentru toate, și de atunci încolo, de câte ori trecea prin cetate se oprea la ea.

Ce l-a îndemnat să facă aceasta? Poate impresia bună pe care i-a lăsat-o femeia, sau o descoperire. Voi ce credeți, trebuie să urmărim descoperirile? Sigur că da, deoarece cred că biserica este zidită pe descoperirea divină.

Acea femeie a fost inspirată să facă acel lucru pentru Elisei. Eu pot s-o aud cum

într-o zi i-a
zis soțului ei: „Dragul meu, noi avem de toate; suntem bogați,
avem ferme mari
și credem în IaHVeH, iar omul acesta este slujitorul Lui.
Haide să facem ceva
frumos pentru el, fiindcă dacă îl ajutăm pe el, o facem pentru
IaHVeH. Amândoi
suntem deja înaintați în vârstă și nu avem copii. Haide deci,
să facem ceva
frumos pentru IaHVeH îngrijindu-ne de prorocul Său, pentru că
va trece din nou
pe aici.”

Femeia l-a numit
„omul lui Dumnezeu”, pentru că L-a văzut pe Dumnezeu lucrând
în el. Astfel,
știind că Dumnezeu era în acel bărbat, a vrut să facă ceva
prin care să-și
arate respectul față de Dumnezeu. Și singura modalitate de a-i
arăta respect
lui Dumnezeu era să-I respecte slujitorul.

Să faceți și voi la
fel, prieteni, pentru că atunci respectați rânduiala lui
Dumnezeu. Acesta-i
adevărul.

Cu tot respectul pe
care-l am pentru prietenii catolici din mijlocul nostru, vreau
să vă spun ceva.
Desigur, nu voi spune aceasta ca să vă rănesc, deoarece nu de
aceea am venit
aici, și nici nu vreau să spun ceva împotriva religiei
voastre, dar trebuie să

vă spun adevărul. Dacă protestanții ar trăi tot atât de sinceri față de învățătura lor, cum sunt catolicii, am avea o lume diferită. Așa este, pentru că ei cred tot ce au fost învățați.

Nu cu mult timp în urmă, am fost să văd Vaticanul, iar cu ocazia aceasta am ținut două adunări chiar la Roma. După aceea, am fost dus să vizitez Vaticanul și mi-au arătat un loc ciudat: era o biserică mare, care avea la subsol un loc ca pentru plantat. Acolo îi duceau pe călugării care mureau și-i lăseau până le cădea carnea de pe oase. După aceea, luau oasele, le curățau și le puneau craniile într-un colț. Toate erau aliniate până sus în tavan, dar să vedeți superstiția oamenilor, căci s-au frecat de ele până le-au lustruit.

Oh, dar Dumnezeu nu locuiește în oase, ci în inimile vii ale oamenilor, în slujitorii Săi.

Poate ziceți: „Bine, dar cum este cu tânărul acela mort, care a înviat imediat ce s-a atins de oasele lui Elisei?” Ei bine, ei s-au grăbit să-l îngroape pe acel tânăr pentru că venea armata vrăjmașă, iar Domnul l-a înviat ca să-i alunge pe vrăjmași. Adevărul este că în acele oase nu era nimic, pentru că Elisei era deja în

slavă, iar Dumnezeu locuiește în ființele umane vii. Amin.

Sigura posibilitate

ca oamenii să-L vadă pe Isus, este dacă El trăiește în voi, pentru că este

scris că *„voi sunteți epistole vii, scrise, cunoscute și citite de toți*

oamenii.” (2Corinteni 3.2). Dacă Duhul lui Hristos locuiește în voi, vă

veți purta ca El, veți vorbi ca El, veți umbla ca El și veți trăi ca El.

Înțelegeți? Oamenii Îl vor vedea viu în voi.

Este o cântare veche:

„Lăsați-i pe alții să-L vadă pe Isus în voi.”

Deci, această femeie

L-a văzut pe Dumnezeu în Elisei, de aceea a zis: *„Cred că ar fi frumos să facem*

ceva pentru slujitorul lui Dumnezeu, pentru că aceasta Îi va plăcea Domnului.”

Câteva sute de ani

mai târziu, Domnul Isus a spus: *„...oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic,*

adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.” (Matei 10.42).

Noi

nu vedem puterea pe care a pus-o Dumnezeu în slujitorii Săi, dar El este în

poporul Său, credeți aceasta? Când a fost pe pământ, Dumnezeu a locuit în mijlocul poporului Său, dar acum El locuiește în poporul Său.

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu (pronume personal) trăiesc, și voi veți trăi; și voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.” (Ioan 14.19-20).

Dumnezeu locuiește, se mișcă și lucrează în omenire. Aleluia! Dar nu lucrează nici prin porunci, nici prin organizații, ci lucrează prin indivizi. Da, Dumnezeu lucrează prin oameni.

Noi știm că Isus a spus: *„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”* (Ioan 15.5), dar nu vița face roade, ci mlădițele.

În după-amiaza aceasta, David duPlessis mi-a zis: *„Biserica ar merge mai departe dacă pentecostalii aceștia leneși s-ar ridica să facă ceva, în loc să stea să vadă ce face Dumnezeu!”* și cred că așa este.

Ridicați-vă și mergeți mai departe, pentru că aceasta așteaptă Dumnezeu!

Voi sunteți
mlădițe, așa că, mâinile voastre sunt mâinile Lui, buzele
voastre sunt buzele
Lui, gândurile voastre sunt gândurile Lui și așa cum spuneam
aseară, Natan i-a
spus lui David: „*Du-te și fă tot ce ai pe inimă, căci Dumnezeu
este cu
tine.*” (2 Samuel 7.3).

Dumnezeu
este cu slujitorii Săi, este în ei: „*Hristos în voi, nădejdea
slavei.*” (Coloseni
1.27).

Vedeți,
Dumnezeu este în poporul Său. El este întrupat în voi. Odată
era în trupul
curat și neprihănit al Domnului Isus, care a venit prin
nașterea din fecioară,
iar când acea celulă de sânge a fost ruptă, El a pregătit o
cale să poată locui
în om. Voi nu ați putut face aceasta, dar El a avut această
calitate.

Dumnezeu
a locuit în Hristos, dându-Se pe Sine însuși ca să facă
răscumpărarea și
împăcarea între om și Dumnezeu și să-i unească din nou. Da,
când Mielul și
porumbelul au stat împreună, cerul și pământul s-au sărutat,
iar omul și Dumnezeu
s-au împăcat.

Priviți

acum la această femeie. Dorința inimii ei era să facă ceva pentru Dumnezeu, iar modalitatea prin care putea face aceasta era să-l ajute pe slujitorul Său, deoarece știa că Elisei era un om trimis de Dumnezeu.

Astfel,

i-a zis soțului ei: „Haide, te rog, să facem ceva pentru omul acesta.”

„Ce

anume ai vrea să facem?”

„Haide

să aducem un tâmplar sau un constructor și să ridicăm o odaie sus pe casa noastră, ca atunci când vine pe aici, să poată locui acolo. Vom pune un pat, o masă și un scaun.”

Nici

prin cap nu-i trecea că de fapt construi mormântul propriului ei fiu. Ea construia un loc în care avea să vadă cel mai minunat lucru care s-a întâmplat în timpul acela.

Soțul

i-a răspuns: „Cred că ar fi bine să facem aceasta, draga mea.” Și astfel, au adus un tâmplar și au construit o odăiță frumoasă.

Ei

bine, și iată că într-o zi a apărut Elisei. Eu pot să mi-o închipui cum îl aștepta. Asemenea Tabitei, ea s-a dus în odaie și a curățit-o cu o perie aspră și cu apă, până când scândurile au strălucit, apoi i-a pregătit patul punând o saltea bună, fiindcă își zicea:

„Slujitorul

Domnului va fi foarte obosit când va ajunge aici, așa că îi voi pregăti patul să se odihnească. Îi voi pune o saltea din pene și voi aranja totul cât se poate de frumos, ca să-i placă. Voi urca în odaie în fiecare zi, voi șterge geamurile și voi aduce câte un buchet de flori, iar la ușă voi pune un mic afiș pe care voi scrie: „Dragă slujitorule al lui Dumnezeu, aceasta este recunoștința mea față de Dumnezeu. Îți dăruiesc tot ce este aici, în Numele Lui.”

O,
și iată că într-o zi a trecut Elisei pe acolo. Îmi imaginez cât de înflorite erau florile din odaie, pentru că femeia le culesese dimineața devreme, când cădea roua.

Când
cade roua totul este înprospătat.

O,
cum ne-ar înviora roua dacă am putea sta în liniște și singuri
cu Dumnezeu! Cum
ar scoate veștejeala din noi și ne-ar înprospăta! Ați intrat
vreodată într-o
grădină cu trandafiri, dimineața devreme? Toată atmosfera este
plină de parfum.
O, cât îmi place aceasta!

Când
sunt în Indiana, mă trezesc dimineața devreme și merg afară,
unde unde sunt
înfloriți caprifoi (specie de arbuști cultivați ca plante
ornamentale). O, cât
îmi place să stau deoparte, să-i miros, să mă uit la ei și să
le admir
floricelile de diferite culori!

Atunci
spun: „Dumnezeule, dacă vreodată în trecerea timpului, voi
ajunge să mă
veștejesc, lasă-mă să mă așez în prezența Ta, singur cu Tine,
pentru că atunci
voi fi înprospătat din nou!”

O,
Doamne! Aceasta vrea Dumnezeu: să stăm sub acoperirea sângelui
Domnului Isus
Hristos și să răspândim o mireasmă plăcută de rugăciune! cât
de proaspeți
suntem atunci înaintea îngerilor! Cât de proaspeți suntem în
prezența lui
Dumnezeu.

Pot

s-o văd pe acea femeie cum culegea un buchet de caprifoi și
își zicea: „O, s-ar
putea ca omul lui Dumnezeu să sosească astăzi!” așa că făcea
ordine și aerisea
în fiecare zi.

Și

după un timp, pe drum apare un bărbat obosit, cu picioarele
murdare și aducând
cu sine un vas cu ulei: era omul lui Dumnezeu. Pot să-l aud
spunând
slujitorului său: „Gehazi, să știi că prietenii noștri din
Sunem au construit
o odaie. Oare cine stă cu ei? Pentru cine au construit-o?”

„Stăpâne,

văd că este și un afiș pe ușa ei. Poate că acum este un alt
proprietar. Să
mergem să vedem.”

Când

au ajuns acolo, Elisei a citit: „Dragă omule al lui Dumnezeu,
ne-am gândit că
ar fi bine înaintea lui Dumnezeu dacă am face ceva pentru
tine, în Numele
Domnului și nădăjduim că-ți va face plăcere să vii aici de
fiecare dată, dacă
putem să-ți fim de folos și în continuare, anunță-ne pentru că
îți stăm la
dispoziție.”

Când

au citit aceste cuvinte, pot vedea cum pe obrazii lui Ghehazi a alunecat o lacrimă, apoi i-a zis lui Elisei: „O, nu-i așa că este minunat?”

Elisei

s-a uitat pe tocul ușii, iar acolo scria: „Bine ați venit!” așa că i-a zis lui

Ghehazi: „Este cu adevărat minunat! Mă simt atât de bine de parcă aș fi construit eu însumi această odaie.”

Da,

așa ați vrea să vă simțiți! Acesta este felul corect în care ar trebui să dați ceva! Dați din toată inima! Dați-I Domnului!

Elisei

și-a scos sandalele și s-a întins pe pat, iar Ghehazi s-a grăbit să-i aducă puțină apă și un prosop ca să-și spele fața plină de praf. O, prorocul era atât de binecuvântat! Pot să-l aud cum îi spune lui Ghehazi:

„Du-te

și cheam-o pe sunamita aceasta!” Amin. Apoi a adăugat: „Dar mai întâi dă-mi voie să miros florile acelea!”

O,

Doamne! Imediat sufletul lui s-a simțit îmborsărit. Apoi s-a așezat jos, iar

Gehazi s-a dus s-o cheme pe femeie. Ea s-a oprit la ușă, iar Elisei a zis:

„Întreab-o dacă aş putea face ceva pentru ea, deoarece sunt prieten bun cu împăratul oştirii; sau aş putea vorbi cu primarul oraşului sau cu oricine doreşte. Ce aş putea face pentru ea ca să-i răsplătesc atenţia?”

„O, nu trebuie să faci nimic!” a răspuns ea. „Să nu te gândeşti la absolut nimic, pentru că ceea ce am făcut este un dar de dragoste pentru Dumnezeu!”

Gehazi

s-a întors şi a adus răspunsul femeii, dar după ce s-a gândit o vreme, a zis:

„Stăpâne, femeia aceasta nu are copii, iar soţul ei este bătrân.”

Imediat,

înaintea lui a început să se desfăşoare o vedenie, aşa că i-a zis slujitorului său:

„Du-te şi cheam-o pe femeie, pentru că vreau să-i vorbesc.” Amin.

Ea a

venit la ușă, iar Elisei i-a zis: „La anul pe vremea aceasta, vei ţine în braţe

un fiu.”

„De
unde știi aceasta, Elisei?”

„Am
văzut o vedenie și el va fi cu siguranță aici.”

Da,
Duhul lui Ilie este încă viu; este încă același Duh al lui
Dumnezeu. Și nu
Elisei spunea aceasta, ci Dumnezeu.

Deci
el i-a zis femeii: „La anul pe vremea aceasta vei avea un
fiu.”

„O,
nu mă amăgi, omule al lui Dumnezeu!”

„Bine,
du-te!” sau cu alte cuvinte: „Vei vedea aceasta cu ochii tăi!”

Cum
Elisei văzuse vedenia, totul era terminat, așa că anul următor
pe vremea aceea,
ea ținea în brațe un copil.

O,

cât era de fericită! Bărbatul ei era bătrân, iar ea era în floarea vieții și iată că vor avea un copilăș drăguț. Ce binecuvântare este un copilăș într-o casă! Cum se luminează totul!

Aș vrea să am mai mult timp la dispoziție ca să vă povestesc despre femeia stearpă care mi-a spus:

„Frate Branham, roagă-te pentru mine!”

De multe ori, în timp ce stăteam pe platformă, vedeam femei care erau trecute de vârsta fertilității, dar țineau în brațe copii. De ce aceasta? Pentru că Dumnezeu lui Elisei este încă viu.

Cu câțva timp în urmă era în Shreveport și binecuvântam un copil. Acolo era o femeie căsătorită de cincisprezece ani și nimeni nu putea înțelege de ce nu avea copii. Ea era în rândul de rugăciune, iar când a început să urce, i-am zis: „Un moment, doamnă! Ai venit să te rogi să primești un copil. Așa vorbește Domnul: te văd stând pe aceeași treaptă și ținând în brațe un copil cu păr șaten și ochi căprui. Așa vorbește Domnul: tu vei avea acest

copil!”

Femeia

a început să plângă, s-o întors și s-a îmbrățișat cu soțul ei,
iar acum trei

luni, a venit înapoi purtând în brațe un copilăș cu ochi
căprui și păr șaten,
pe care l-am închinat Domnului.

Fratele

Sothman, care se află undeva în sală, își amintește că în urmă
cu vreo opt ani,

a venit la mine o doamnă. Cred că în cursul unui an, am avut
cam 60-70 de

asemenea cazuri. Era o doamnă foarte drăguță și când a venit,
ne-a adus câteva

borcane cu sucuri și alte bunătăți.

Ea

mi-a zis: „Frate Branham, mi-a plăcut foarte mult mesajul pe
care l-ai adus.”

„Mulțumesc,
soră.”

„Eu

cred din inimă că ești slujitorul lui Dumnezeu.”

„Mulțumesc.

Domnul să te răsplătească pentru aceasta.” Și în timp ce
vorbeam cu ea, am

văzut o vedenie. Ceea ce vă spun s-a petrecut acum opt ani, iar femeia era cam de vârstă mijlocie.

„Soră, așa vorbește Domnul! Te văd ținând în brațe un copilăș învelit într-o pătură.”

„Pe mine?”

„Da, pe tine. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

„Nădăjduiesc din toată inima să ai dreptate.”

„Acestea nu sunt cuvintele mele, ci este „Așa vorbește Domnul!”

Au trecut cam doi sau trei ani de la acea discuție și ea a început să se îndoiască. Apoi, nu demult am mers împreună cu fratele Baxter printre indienii din Columbia Britanică și am ținut o mică adunare, iar de acolo am mers la Edmonton, însoțit de fratele Rasmusson. Veneam de la vânătoare și ne-am oprit pentru o adunare, iar acolo l-am întâlnit pe soțul acelei femei. Eram îmbrăcat

cu haine subțiri, pentru că era doar începutul toamnei, dar în Canada era deja rece, așa că el mi-a adus o haină. Omul a trimis tot timpul, de șapte ani înapoi, bani de zeci de milioane pentru susținerea lucrării misionare, deoarece este un bărbat bun și loial.

În seara aceea, în timp ce stăteam acolo, el a vrut să-și scoată haina și să mi-o dea mie, dar eu i-am zis: „Nu, frate Gobel, binecuvântată să fie inima ta.”

Întotdeauna de Crăciun, el trimite prăjituri sau dulciuri pentru copii, iar în seara aceea mi-a zis:

„Frate Branham, eu sunt constructor și ridic construcții pentru guvern, dar de curând un proroc mi-a spus să nu merg la Dawson Creek, unde trebuie să construim un oficiu poștal, pentru că rușii sunt gata să intre în Canada și să mărsăluiască până în Statele Unite, iar în trecere vor curăța și Columbia Britanică.”

Nu voiam să pun la îndoială cuvintele acelui om, așa că i-am zis: „Poate așa va fi, frate Gobel, dar cel ce a spus aceste lucruri este un

proroc?”

„Da,
iar acum nu știu ce să fac. M-am lăsat și de serviciu, deși
aveam o slujbă
minunată.”

Când
am auzit aceasta, m-am furișat afară, am îngenuncheat și am
început să mă rog,
iar când am făcut aceasta, Îngerul Domnului a venit și mi-a
spus: „Du-te și
spune-i: „Așa vorbește Domnul: Nu te teme să mergi în locul
acela, pentru că
bărbatul acela a greșit. Spune-i să aibă grijă pentru că soția
lui se îndoiește
cu privire la copilul făgăduit.”

Astfel,
m-am dus înapoi și i-am zis: „Frate Gobel, nu vreau să-l
discreditez pe fratele
tău, prietenul sau ce este el, dar omul acela a fost probabil
impresionat de
ceva, de a spus acele cuvinte. Ca slujitor al Domnului, eu îl
am pe „Așa
vorbește Domnul!” Nu te teme și du-te la lucru, pentru că vei
di în siguranță.”

„Dacă
spui tu aceasta, frate Branham, te cred.”

„Și

încă ceva, frate. Spune-i soției tale să nu se îndoiască cu privire la copil.”

Această discuție a avut loc cu vreo trei ani în urmă, iar săptămâna trecută s-a născut copilul. Vedeți, au trecut opt ani și ceva, dar Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și veșnic. Da, Dumnezeuul Vechiului Testament trăiește și este Același și astăzi.

V-aș

putea relata câteva sute de cazuri ca acesta. Ce vreau să spun prin aceasta? Că Isus Hristos care era cu Elisei este Același și astăzi. Da, El este cu voi și în voi și lucrează prin voi.

Cât

de fericită era familia sunamitei, pentru că fiul lor avea deja 10-12 ani. Acum fiți atenți înainte de a chema rândul de rugăciune, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să creez o atmosferă plină de credință.

O,

pot să mi-l imaginez pe băiețelul sunamit sărind peste scaune și trăgând toate lucrurile, dar totul era în ordine pentru că era singurul loc copil. Știu cum este pentru că și eu am avut copii.

Oh,

cum sărea în brațele tatălui său când se întorcea seara de la

câmp, iar tatăl
îl lua și-l sălta în sus! Cum ai putea să nu iubești un
asemenea micuț?
Indiferent cât ar fi de răi sau de neastâmpărați, este în
ordine. De unde știi
că nu ții în brațe un proroc?

De
unde să știe mama lui Abraham Lincoln că fiul pe care-l ținea
în brațe, în acea
colibă sărăcăcioasă, avea să devină peste ani cel mai mare
președinte al
Statelor Unite?

Cum
a putut să știe mama lui Charles Finney că fiul ei va conduce
milioane de
suflete la Hristos? De unde să știe părinții lui Moise, ai lui
Ilie și ai altor
bărbați mari ai Bibliei, ce aveau să ajungă fiii lor? Vedeți?
Noi îi iubim pur
și simplu.

Și
iată-l pe micuțul băiat sărind și țopăind în jur, până a ajuns
la vârsta când
putea merge împreună cu tatăl său la câmp. Astfel, într-o zi,
în timp ce se
juca pe câmp, i s-a făcut rău. Probabil a făcut insolație
pentru că spunea că-l
doare capul.

În

zilele acelea, oamenii nu aveau aer condiționat cum avem astăzi.

Tatăl

băiatului a chemat un rob, l-a pus pe copil pe un măgar și l-a trimis la maică-sa. Ea l-a pus pe genunchi, l-a legănat și a făcut tot ce a putut pentru a-l salva, dar pe la amiază copilul a murit.

Dacă

ar fi să vorbim despre un ceas întunecos, cred că acela era unul. Ce putea face sărmana mamă? Voi ce ați fi făcut? Era cel mai trist ceas din viața ei.

Știți

ce am fi făcut mulți dintre noi? Am fi strigat, am fi plâns și ne-am fi văietat. Da, asta am fi făcut, dar ea nu a procedat așa. Sunamita era o femeie credincioasă, și știți ce a făcut? L-a chemat în ajutor pe omul lui Dumnezeu pe care-l iubea. Aleluia! Ea avusese acea inspirație care o călăuzise să facă o favoare pentru prorocul lui Dumnezeu, iar acum Ceva îi spunea: „Ia copilul și pune-l în patul în care a dormit prorocul.”

Ce

loc în care să-l ducă! Aleluia!

Pot

s-o văd cum l-a luat pe micuțul ei fiu în brațe, l-a mângâiat,
l-a sărutat,
apoi a ieșit afară. Tatăl, care o urma, striga în gura mare și
toți vecinii se
tânguiau, dar ea mergea în tăcere. Doar câte o lacrimă îi
picura din când în
când pe obraji și se gândea că nu este totul terminat.

Ar

fi fost dacă ea n-ar fi avut nici o nădejde, dar în inima ei
era Ceva. Aleluia!
Ea știa cum primise acel copil, cunoștea buzele care îi
vorbiseră despre
aceasta și știa că există „*un Dumnezeu al cerului*”, cum
spusese Daniel.
Sigur că da. Când toate speranțele erau spulberate, în inima
ei exista totuși
Ceva, așa că a pus deoparte toate argumentele.

Să

dăm și noi afară argumentele, pentru că nu contează ce spune
mintea voastră,
intelectul, ci ce simte sufletul și ce spune inima voastră.

O

văd mergând afară, prin micuța grădină cu trandafiri, urmând o
cărare și
deschizând o ușă. Apoi intră înăuntru, acolo unde a stat omul
lui Dumnezeu și-l
așază pe micuț pe patul lui. Ia perna pe care s-a odihnit omul
sfânt al lui
Dumnezeu și i-o pune sub cap, după care îl învelește cu
pătura. Când termină,

iese și merge în partea cealaltă, unde toți plâneau și se jeleau. Dar nu se oprește acolo, ci cheamă un slujitor și îi spune: „Pune șaua pe măgar, pentru că vom merge cât se poate de repede până la Muntele Carmel.”

Auzind-o, soțul ei a zis: „Unde vrei să mergi, doar nu este nici lună nouă și nici Sabat. Prorocul trece pe aici doar în anumite zile, iar în rest merge sus în munți, postește și se roagă în acea peșteră. Nu trebuie să mergi nicăieri!”

Dar ea i-a răspuns: „Fii liniștit, totul este bine.” Amin.

Aceasta mă mișcă de fiecare dată când mă gândesc. Ceva din inima ei îi spunea că îl va găsi pe Elisei.

Prieteni, aceasta nu vă va înșela niciodată. De ce? Pentru că este descoperirea divină. Sigur că da. Asta-i tot.

Aceeași descoperirea care i-a spus: „Pregătește o odaie pentru acel om sfânt!” se revărsa acum peste ea cu putere și îi spunea: „Elisei este sus în munți. Du-te

după el!”

O,
lăudat să fie Dumnezeu! Dacă această descoperire ar atinge și
audiența aceasta
și v-ar spune că Isus care a înviat din morți este în seara
aceasta chiar în
mijlocul nostru, nu ați mai avea nici un fel de probleme când
veți pleca de
aici; nu ar mai rămâne nici o persoană suferindă printre noi.
Sigur.

Pot
s-o văd cum încalecă pe măgar, după ce-și sărută soțul și își
ia rămas bun de
la el, iar el îi spune supărat:

„Cum
poți lua lucrurile atât de ușor?”

„Dragul
meu, mintea mea minte la fel ca a ta, dar în inima mea s-a
întâmpnat ceva.
Acolo este Ceva care-mi spune să trebuie să-l văd cât mai
repede pe omul lui
Dumnezeu.”

După
ce a spus aceste cuvinte, s-a întors spre slujitor și i-a zis:
„Mână și pleacă;
să nu te oprești pe drum decât când ți-oi spune eu!”

Oh,
și pot s-o văd cum merge pe micuța măgăriță, cântând laude lui Dumnezeu.

Îl
văd pe Elisei stând în peșteră și citind
un sul, în timp ce Ghehazi moțăie lângă intrare. Deodată,
Elisei s-a
frecat la ochi și a privit afară, după care a zis:

„Ghehazi!”

„Da,
stăpâne!” a răspuns acesta sărind în picioare.

„Iat-o
pe sunamita aceea. Du-te repede și vezi ce dorește. Întreab-o
dacă totul este
în ordine cu ea, cu fiul și cu soțul ei.”

Ghehazi
a alergat la femeie și a întrebat-o:

„Totul
este în ordine? Soțul și fiul tău sunt bine?”

Tu
ce ai spune, soră? Ce ai răspunde? Ei bine, dacă m-aș baza pe
intelect, aș
zice: „O, Dumnezeule milostiv, copilășul meu este mort!” dar

În inima mea este
Ceva care îmi zice: „Spune altceva!”

Vedeți?

Și ea a răspuns: „Totul este bine.” Amin. Amin. Aceasta înseamnă să alungi argumentele; este ceea ce lumea numește „ridicol”, iar știința, „nebunie.”

Dar

ea a primit ceea ce a cerut, așa că ce importanță avea părerea lumii?

Deci

a spus: „Totul este bine.” Apoi a alergat la proroc.

Când

a văzut-o, Elisei a zis: „Inima ei este sfâșiată de durere, pentru că văd cum lacrimile joacă în ochii ei. Dumnezeu îmi spune o mulțime de lucruri, dar nu mi le spune chiar pe toate...”

Așa

este. Dumnezeu nu spune totul prorocilor Săi. Sigur că nu. Le spune doar cât vrea.

Apoi

femeia a început să-i povestească ce s-a întâmplat, iar Elisei i-a zis: „Stai

puțin! N-am avut nici o vedenie, așa că nu știu nici ce să fac, nici ce să spun, dar știu un lucru: acolo sus este Dumnezeuul cerului și El este viu. Și mai este ceva: de multe ori când ungera este peste mine, toiagul acesta mă însoțește prin pustie. Ghehazi, tu ești slujitorul meu, așa că aș vrea să-ți încingi mijlocul și să-ți iei întreaga armătură. Ia și toiagul acesta, căci este binecuvântat și du-te repede să-l pui peste copil. Dacă cineva va încerca să te oprească, să nu-i dai nici o atenție.”

Aici este problema noastră, a predicatorilor de astăzi. Aici este problema cu membrii bisericii. Dumnezeu ne-a dat o însărcinare: să ducem la cei pierduți și aflați pe moarte, vestea învierii și Vieții veșnice, dar noi ne-am oprit la întâlniri sociale, la petreceri, la ceaiuri și dineuri, la „împunge și coase”, etc. așa că nu-i de mirare că nu mai putem ajunge la cei ce sunt pe moarte.

Deci Elisei i-a spus slujitorului său: „Să nu zici nimic, ci du-te și du acest mesaj!”

Băiatul a plecat imediat cu toiagul, dar știți, credința femeii nu știa că Dumnezeu

poate fi în acel toiag, ci știa că Dumnezeu locuiește în prorocul Său, așa că i-a zis:

„Viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu te voi părăsi!” O, cât îmi place aceasta!

Stați pe locul vostru și nu dați înapoi! Stați cu El!

Femeia a avut o descoperire și știa că trebuie să stea în locul acela până când va primi lucrul cerut, așa că i-a zis: *„Viu este Domnul că nu te voi părăsi!”*

„Ei bine,” i-a răspuns Elisei, „dacă nu pot scăpa altfel de tine, am să mă încalț și te voi însoți.”

Și-a pus sandalele și iată-i pornind la drum împreună. În timpul acesta, Ghehazi se grăbea și el cu toiagul profetului în mână.

Toți care-l vedeau, îi ziceau: „Bună, Ghehazi, ce mai face Elisei?”

„Tot
în lucrarea Domnului.” Amin.

Unii

îl întrebau: „Ce vrei să faci cu toiagul acela?” iar el își zicea în inima lui:

„Oricum nu vă voi spune, necredincioșilor!” și și-a continuat drumul.

Deodată,

de după deal au apărut Elisei și sunamita. Când i-a văzut, soțul ei a spus:

„Iat-o că vine!”

Băiatul

a alergat înainte și a pus toiagul peste copil, zicându-și:

„Acum voi vedea

dacă merge, deși nu cred că se va întâmpla ceva!” Și n-a mers,

așa că a luat

toiagul și a pornit înaintea lui Elisei, iar când a ajuns la

el, i-a zis: „Nu a

mers!”

Aceasta

este problema cu bisericile de astăzi; acesta-i motivul pentru

care nu merge,

dar acum fiți atenți!

Iată-l

pe Elisei venind. Toți vecinii țipau și plângeau, pentru că acolo era un

slujitor învins care zicea: „Păi, stăpânul meu a spus să fac

asta, dar cuvântul
lui a dat greș, ceea ce dovedește că și el este doar un om.”

Dar

iată-l pe Elisei venind fără să fi primit o vedenie sau ceva
pe baza căreia să acționeze.

Tot ce știa era că lângă el este o femeie plină de credință.

Când

a intrat în casă, bărbatul femeii a alergat spre el și i-a
zis: „O, omule al

lui Dumnezeu, copilul meu este mort de câteva ore!”

„Taci

și stai liniștit!” a răspuns Elisei.

Ceilalți

îi spuneau: „Stai aici afară și roagă-te!” dar prorocul a
intrat în casă. Pe

masă era încă un buchet de flori. A privit spre pat și a văzut
că acolo, sub

pătură, era o formă micuță de om. Pot să-l văd cum îl privește
și șoptește:

„Bietul băiat...”

Ochii

îi erau ficși, gura deschisă, iar trupul rece și țeapăn.

„Doamne,

nu știu ce să fac...” apoi s-a pus în genunchi și a spus: „Tată
ce pot face

acum?"

S-a

ridicat și a început să se plimbe înapoi și încolo, apoi
dintr-o dată i-a
venit un gând.

Dumnezeu

trăiește în om, credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

„Dacă

*își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor
însănătoși.*” Sună bine,
nu-i așa?

Dumnezeu

în Elisei. El știa că vedeniile pe care le are sunt de la
Dumnezeu și știa că
inspirația din inima lui era tot de la El. Dumnezeu locuia în
el.

Deci,

a primit o descoperire, așa că s-a dus și s-a întins peste
băiat, punând
mâinile lui peste mâinile băiatului, nasul lui peste nasul
băiatului, fruntea
lui peste fruntea băiatului și a stat așa un minut.

După

aceea s-a ridicat și a zis: „Dumnezeule, nu știu ce să mai
fac...” și-a lăsat

măinile jos și băiatul s-a încălzit. Apoi a început să se plimbe din nou
încoace și încolo, zicând: „Nu știu ce să mai fac.”

Dar
după o vreme, descoperirea i-a zis: „Fă din nou același lucru.”

S-a
dus repede și s-a așezat cu fața lui pe fața băiatului și gura
lui peste gura
băiatului, iar când a făcut aceasta, Duhul lui Dumnezeu din el
a fost proiectat
în copilul mort, care a strănutat de șapte ori și a revenit la
viață. Aleluia!

Frate,
Dumnezeu nu S-a schimbat niciodată, ci este Același și în
seara aceasta.
Dumnezeul lui Elisei, Dumnezeul lui Moise, Dumnezeul lui
Avraam, Dumnezeul
Domnului Isus Hristos este chiar aici, în mijlocul nostru, în
forma Duhului
Sfânt.

Singura
problemă este că nu avem suficientă credință să-L chemăm să
între în acțiune.
Așa este. Dacă credința voastră va fi mișcată și va porni
înainte, înlăturând
orice umbră din cale, Dumnezeu va face minunile pe care le-a
făcut și în zilele
de odinioară. Da, le va face și printre noi în seara aceasta.

Credeți?

Haideți

să ne rugăm. În timp ce stăm cu capetele plecate și cu inimile deschise

înaintea lui Dumnezeu, mă întreb dacă printre noi se află unii care sunt într-o

stare mai rea decât băiețelul acela mort?

Băiețelul

acelei femei era mort fizic, dar mă întreb dacă voi nu ați fost cumva morți

spiritual, față de aceste lucruri, prin faptul că nu le-ați crezut? Iată însă

că în seara aceasta Ceva v-a făcut să vă simțiți ciudat și v-ați dat seama că

trebuie să procedați ca acea mamă.

„Ceva

din inima mea îmi spune că Biblia este adevărată; că Isus Hristos este

într-adevăr Fiul lui Dumnezeu. Îmi dau seama că sunt o ființă muritoare și că

într-o zi va trebui să stau înaintea Lui, de aceea, chiar acum este momentul

când vreau să-L accept ca Mântuitor personal și să primesc Viața veșnică. În

timp ce El își pune mâinile peste mâinile mele și inima Sa străpunsă apasă pe

inima mea păcătoasă, am să-L rog să îndepărteze tot păcatul și să mă aducă din

nou la viață.”

Vreți

să ridicați mâinile și să spuneți: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine în rugăciune?”

Dumnezeu

să vă binecuvânteze! Oh, peste tot sunt numai mâini ridicate.

„Doresc

ca Isus să mă ia și să mă strângă la pieptul Său.”

Duhul

lui Dumnezeu care a lucrat prin Iosif, prin Avraam, prin Isaac, prin Ilie, Moise și toți ceilalți proroci, iar la sfârșit în Isus Hristos, plinătatea dumnezeirii, stă în seara aceasta la ușa inimii voastre.

„Doamne,

în timp ce treci pe la ușa mea, aș vrea să pun covorul de „bun venit!” fiindcă

doresc să îmi luminez gândurile cu parfumul Crinului din Vale.

Aș vrea să intri

și să locuiești în mine, Doamne, pentru că într-o zi voi pleca de aici și numai

Tu, numai îmbrățișarea Ta, mă poate chema din nou la viață.

Te

iubesc și prin harul lui Dumnezeu, doresc să Te primesc în inima mea, să stau

cu Tine și să Te slujesc cât voi trăi pe acest pământ.”

Mai

este cineva care nu a ridicat încă mâna?

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Da, vă văd mâinile și sunt sigur că și Dumnezeu le vede.

Să

ne rugăm.

Tată

ceresc, aceasta este dorința fiecărei inimi din locul acesta, așa că, îndură-Te și privește spre noi! Cam 25 de oameni au ridicat mâna, arătând că doresc să Te primească pe Tine.

O,

mare Duh care ai locuit în om încă din vremurile timpurii, care ai trăit în inimile prorocilor și care de-a lungul timpului ai venit și Te-ai legitimat, noi îl putem vedea pe David cum urca acel munte și privea plângând spre Ierusalim, fiindcă era respins de propriul său popor.

Oh,

iar câteva sute de ani mai târziu, Fiul lui David stătea plângând pe același munte, fiind respins de popor și zicând: „*Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte*

*ori am vrut să
strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și
n-ați vrut!” (Matei
23.37).*

Tată,
în seara aceasta simt în inima mea același Duh Sfânt, care
strigă:

„O,
America, America, de câte ori S-a revărsat Duhul Sfânt peste
voi pentru o
trezire, să vă adune și să vă țină în siguranță! Dar n-ați
înțeles ziua
cercetării și i-ați batjocorit pe proroci, i-ați numit
fanatici și i-ați
aruncat în închisori!”

Doamne,
vorbește fiecărei inimi, pentru că Tu vorbești foarte rar cu o
națiune, dar
lucrezi cu individul; iar astăzi s-au ridicat foarte multe
mâini care doresc să
Te îmbrățișeze.

Lasă
ca Duhul Sfânt să le arate că îi iubești și îi strângi chiar
acum la piept, iar
când serviciul acesta se va termina, fă să plece de aici
fericiți; să fie cei
mai fericiți oameni din Chicago. Îndură-Te, Tată!

Eu

le-am citit din Cuvântul Tău cel viu, iar Tu ai spus că „...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Tată,

oamenii aceștia și-au ridicat mâinile în prezența Ta, dovedind că au crezut, de aceea, conform Scripturii, am dreptul să spun că ei au trecut de la moarte la Viață; că în seara aceasta au fost aduși la Viață. Îți mulțumesc pentru aceasta.

Dumnezeule,

Te rog să ne ajuți să ducem o asemenea viață încât după ce va trece lumea aceasta, după ce încercările se vor sfârși, după ce armele vor fi depuse și pacea va domni în fiecare inimă, să putem sta jos lângă Pomul Vieții și să ne amintim cu bucurie de seara aceasta, când Te-am acceptat ca Mântuitor personal.

Ține-ne

în harul Tău până în acea zi, pentru că Te rugăm în Numele lui Hristos. Amin.

Vă

simțiți bine? Cuvântul îndepărtează totul și ne curăță, nu-i așa? Vă face să vă

simțiți bine.

Am

spus că în seara aceasta voi încheia mai repede, dar iată că am întârziat din nou. Haideți să vedem ce numere de rugăciune s-au împărțit.

Voi

striga numerele cu „B”, de la 50 la 100. Cine are numărul B-51, B-52... veniți și aliniați-vă aici în ordinea în care vă strig..

...

Crezi că dacă mă voi ruga pentru tine, blestemul acela te va părăsi și te vei face bine? Îl vei sluji și Îl vei iubi întotdeauna? Să știi că și eu am acasă o fiică pe care o cheamă Rebeca și este cam de vârsta ta. Câți ani ai, scumpo? Ea are zece ani și Îl iubește pe Domnul Isus.

Zilele

trecute când am plecat de acasă, ea a plâns pentru că nu îi place să lipsesc, dar Domnul știa că tu vei veni aici sus și a vrut să vin să mă rog pentru tine ca să te faci sănătoasă și puternică. Crezi aceasta? Dar audiența, crede? (Amin).

Vino

aici, scumpo. Tată ceresc, zilele și anii au trecut, dar Tu

ești încă Același
mare IaHVeH Dumnezeu. Deși este atât de micuță, copila aceasta
este bolnavă de
inimă, iar medicii nu o pot ajuta cu nimic. Dar Tu poți s-o
vindeci, Doamne. Mă
gândesc acum la propriul meu frate, căruia medicii i-au scos
inima afară ca
să-i desfunde venele. Oh, și cum stătea acolo cu capul căzut
și cu ochii ficși,
Te-ai îndurat și l-ai adus înapoi, așa că trăiește și astăzi.
O, Hristoase, eu
o îmbrățișez pe copila aceasta care este iubită de cineva și
care este și fiica
Ta. Îndepărtează acest blestem de peste ea, această boală de
inimă și fă ca din
clipa aceasta să se facă bine, pentru că Ți-o cer în Numele
lui Isus. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, scumpa mea. Înainte de a pleca, aș vrea
să te rog ceva:
peste trei zile, scrie-mi o scrisoare în care să-mi spui cum
ai progresat. Vei
face aceasta?

După

ce vei fi consultată de doctor, iar el îți va spune: „Ia te
uite! Te faci
bine!” să-mi scrie și aceasta, bine? Dumnezeu să te
binecuvânteze.

Care

este problema ta, frate? (Bărbatul vorbește cu fratele
Branham).

În

ordine. Crezi că Dumnezeu va răspunde la rugăciunea ta? Bine.

Tatăl

nostru ceresc, bărbatul acesta stă aici pentru un prieten, iar eu Te rog să lași ca Duhul Sfânt să meargă la acel om și să-l facă bine. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Care-ți

este necazul, frate? (Fratele Branham vorbește cu el). Stare nervoasă?

Dragă

Dumnezeule, îmi pun mâinile peste fratele meu și condamn acest rău, cerând vindecarea lui în Numele lui Isus. Fie ca el să se bucure la fel ca ceilalți frați. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Ce

mai faci, frate? Care este problema ta? (Fratele Branham vorbește cu bărbatul).

Oh,

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tată

Dumnezeule, Tu ești credincios întotdeauna, iar eu îl binecuvântează pe acest

frate și Te rog în Numele lui Isus, să îngădui ca Duhul Sfânt să-l atingă și să-i îndeplinească dorința. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Dar

sora ce probleme are? (Femeia vorbește cu fratele Branham).

Doamne,

redă-i sănătatea acestei femei, în timp ce mâinile mele o ating conform

Cuvântului Tău care spune: *„...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii*

se vor însănătoși.” Fă aceasta pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea să-mi scrii ca să știu ce s-a întâmplat.

Ce

probleme ai, frate? Vino și dă-mi batista.

Tatăl

meu care ești în ceruri, soția acestui frate este bolnavă, iar eu binecuvântează

această batistă pentru ca atunci când va fi pusă pe trupul ei, să primească

vindecarea.

Mă

gândesc că atunci când copiii lui Israel au ajuns la Marea Roșie, inamicul i-a

încercuit, dar ei aveau o făgăduință, așa că Duhul lui Dumnezeu a venit jos și

a privit peste apele care s-au speriat și s-au dat înapoi
pentru ca poporul să
poată merge spre acea promisiune.

Dumnezeule,
și eu stau pe o făgăduință, de aceea trimit această batistă
soției acestui
bărbat și Te rog să faci ca atunci când se va atinge de ea,
vrăjmașul să vadă
promisiunea Ta și să plece. Fie ca el să se sperie și să dea
înapoi, astfel ca
femeia să poată merge înainte pentru a lua în posesie
făgăduința de vindecare a
lui Dumnezeu, în Numele lui Hristos. Amin.

Să-mi
dea de știre, bine? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Ce
are copilașul? (sora îi spune).

O,
este surd și mut! Binecuvântată fie inimioara ei. Crezi că
Isus Hristos îi va
reda auzul și vorbirea? Da? În ordine. Mă voi ruga pentru ea,
iar tu vei vedea
ce se va întâmpla.

Tată
ceresc, mă rog pentru acest copilaș surd și mut, ca să
îndepărtezi acest duh,
astfel încât să poată auzi și vorbi. Dă-i aceasta, Doamne,

pentru că este doar
un copilăș, dar Tu ești Dumnezeu, iar eu Te rog aceasta în
Numele lui Isus
Hristos. Amin.

Vă
rog să stați cu capetele plecate pentru că vreau să văd dacă
Dumnezeu a
vindecat acest copilăș.

(Fratele
Branham pocnește din degete și bate din palme). Auzi aceasta?
Da, fetița aude.
Priviți! Vedeți cum își întoarce capul ca să vadă de unde vine
zgomotul? Ea nu
a vorbit niciodată, de aceea am să-ți spun ce să faci, soră.
Du-te undeva și
vorbește cu ea, pentru că eu cred că va putea vorbi. Credința
din inima mea
spune că este vindecată pe deplin și cred aceasta. Tu poți s-o
ajūți să
vorbească, deoarece aude și cele două simțuri lucrează
împreună.

Du-te
acolo și fă-o să spună „mama”. În ordine. Dumnezeu să te
binecuvânteze. Peste
câteva minute aș vrea s-o aud vorbind.

Ce
probleme ai, domnule? (bărbatul îi spune).

Probleme

pe bază nervoasă. Hristos poate vindeca și aceasta, crezi?

Tatăl

nostru ceresc, binecuvântează acest om și-mi pun mâinile peste el, cerând ca acest deranjament nervos să-l părăsească pentru totdeauna, în Numele lui Isus.

Amin.

Uite,

fiule, nervozitatea este cel mai greu de învins; este mai rea decât cancerul,

pentru că omul bolnav nu are echilibru mintal. Tu nu poți să-ți faci gândurile

să fie cum trebuie, dar din clipa aceasta, când te afli în prezența lui

Dumnezeu, poți spune: „Chiar acum, în ceasul acesta, sunt vindecat.” apoi du-te

afară și continuă să spui aceasta până vei crede cu adevărat, pentru că atunci

te vei face bine. Crezi aceasta? Bine. Du-te, bucură-te și dă-mi de știre ce

s-a întâmplat cu tine.

Ce

probleme ai, domnule? (Fratele îi spune). Vino puțin aici. O, da, un bâzâit în

urechi și o slăbiciune în călcâiul stâng. Crezi că Dumnezeu te face bine?

Tată

ceresc, Tu nu privești la vârsta omului, iar eu, ca slujitor

al Tău, îmi pun
mâinile peste fratele meu și sunt foarte conștient că într-o
zi voi sta în fața
judecății. Te rog să-l vindeci, pentru că Te rog aceasta în
Numele lui Isus.
Amin.

Aș
vrea să mă ating de urechea ta și să-L rog pe Dumnezeu să te
vindece, astfel ca
să poți auzi și totul să fie în ordine. De asemenea, aș vrea
să crezi că
piciorul îți este vindecat. Pune mâna pe el și vei vedea că
este mai bine.
Vezi? Crezi că te simți bine? Da, este foarte bine.

Dar
cu urechea cum este? Te simți mai bine? O, am crezut că nu
auzi bine. În ordine.
Du-te și anunță-mă și pe mine cu evoluează lucrurile. Îmi vei
scrie? La
Jeffersonville. Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin.

Aduceți-o
pe doamna, pentru că nu poate umbla bine. Ce probleme ai,
soră? (Femeia îi
spune). Paralizie și astmă. Există Unul singur care te poate
ajuta, dragă soră,
iar acesta este Domnul Isus. Tu ești o femeie frumoasă și
tânăr și este o
rușine să fii într-o asemenea stare, de aceea aș vrea din
toată inima să pot
face ceva pentru tine.

Oh,

totul a fost deja făcut. Da, Hristos a făcut totul, de aceea singurul lucru pe care-l pot face eu este să mă rog pentru tine și să-L rog să-ți dea acest lucru făcut deja de El, cu credința că Hristos va face ca trupul tău să se supună credinței tale. Crezi aceasta? Este fiica ta, doamnă? De cât timp este așa? Din copilărie? Ești din orașul acesta? Dar mai stați câteva zile? Îmi vei da de știre de orice însănătoșire a ei? Aș vrea să faceți toți aceasta.

Vreți

să credeți împreună cu mine în timp ce vom încerca să ne rugăm împreună rugăciunea credinței?

Tatăl

nostru ceresc, Te rog pentru această femeie drăguță, cu ochii și părul negru.

Diavolul a adus-o în starea aceasta, dar Te rog, Tată, să faci ca în seara

aceasta când îmi pun mâinile peste trupul ei lovit de paralizie, să faci să se

întâmpile ceva, astfel încât ea și mama ei să se întoarcă pe această platformă

ca să-ți dea slavă și laudă pentru binele făcut.

Îngăduie

ca printre ei să fie și ea, aducându-ți laude și mulțumiri.

Amin. Dumnezeu să

te binecuvânteze. Du-te, bucură-te și mlțumește-I Domnului.

Care

este necazul tău? (femeia îi spune). nodul sub braț și cancer la stomac. Îți dai seama că dacă nu te vindecă Dumnezeu, vei muri? Trebuie să crezi din toată inima.

O,
Tată ceresc, privesc fața acestei femei sincere și Te rog în Numele lui Hristos s-o binecuvântezi și să îndepărtezi cancerul din trupul ei. Fă ca acest duh să moară și să n-o mai supere niciodată, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Măine aș vrea să-mi spui ce s-a întâmplat după această rugăciune.

Soră

Wood, desigur, eu ști că problema ta este în partea aceasta.

Tată

ceresc, Te rog din toată inima și cu toată sinceritatea pentru sora mea, ca să se facă bine. Fă ca acel lucru s-o părăsească și să n-o mai supere niciodată, pentru că Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Ce

probleme ai? (Fratele îi spune). Pentru un alt frate. Vino mai aproape.

Tată

ceresc, el reprezintă pe altcineva, de aceea Te rog să-l vindeci pe bărbatul acela, iar pe fratele să-l binecuvântezi și să-l răsplătești pentru efortul făcut, în Numele lui Isus. Amin.

Vino,

domnule. Care este necazul tău? (Fratele îi spune). Singurul tău fiu este bolnav mintal.

O,

Dumnezeule, inima mea suferă pentru el. fie ca acest duh rău să-l părăsească pe băiatul lui, astfel ca atunci când se va întoarce acasă, să-l găsească pe deplin sănătos și să se întoarcă aici să depună mărturie spre slava lui Dumnezeu.

Ascultă-mă,

Tată, pentru că Te rog aceasta cu umilință, în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, și să-ți dea ce ai cerut.

Tu

ce problemă ai, soră? (Femeia îi spune).

Fiica

ta este la spital? Bine. Vrei să-i duci o batistă?

Dumnezeule

Tată, aduc această batistă înaintea Ta și pun peste ea mâinile mele, care nu sunt vrednice, dar pe care Tu ai găsit cu cale să le trimiți în toată lumea. Te rog s-o binecuvântezi, pentru ca atunci când va fi pusă peste fiica acestei femei, să primească vindecarea și să părăsească spitalul în Numele lui Isus.
Amin.

Ce probleme ai, soră? (Femeia îi spune).

Tensiune

mare și artrită. Tată ceresc, binecuvântează această femeie în timp ce o țin de mâinile care au mângâiat de multe ori obrazii unui copil și au legănat pătuțul lui când era bolnav.

O,
Tată, Te rog să iei artrita de la ea și fie ca mâine seară să se întoarcă bucuroasă și să spună: „Sunt bine! Acel duh m-a părăsit.” Te rog să faci aceasta în Numele lui Isus. Amin.

(Cineva vorbește cu fratele Branham).

Zice

că micuțul copilaș care era surdo-mut spune „mama”. (Adunarea se bucură).

Trimiteți-o
pe femeie pe platformă.

Ce
spui? (Femeia cu copilul vorbește cu fratele Branham). Zice
„mama”? O, asta-i
foarte bine! Acum tu ești micuța mea prietenă. Poți spune încă
o dată „mama” și
pentru mine?”

Poți
s-o faci să mai spună o dată? (Sora spune ceva). Zice că a
spus acolo, iar cei
din jur au auzit-o. Aceasta înseamnă că duhul de muțenie a
părăsit-o. Ea nu a
vorbit niciodată până acum. Ai putea s-o aduci și mâine după
ce vei face câteva
exerciții de vorbire cu ea? Aș vrea să audă și adunarea ceea
ce spune. Vei face
aceasta?

Ești
norvegiană sau suedeză? Suedeză. Bine... Micuța arată va o
irlandeză. O, da!
Tatăl ei lucrează, iar mama este casnică pentru că mai are doi
copii micuți. Ea
se bucură pentru că fiica ei a auzit și a vorbit în seara
aceasta.

Vedeți,
aceasta este credința adevărată. Să mergi înainte și să crezi!
Asta-i tot.

În
ce mă privește, tot ce trebuie să fac este să mă avânt în
aceste cazuri și să
cred pentru oamenii pentru care mă rog, apoi să văd ce se va
întâmpla.

Dacă
merge bine, voi ține în fiecare seară asemenea rânduri de
rugăciune. Dumnezeu
să vă binecuvânteze.

Deci,
măine vreau să-ți aud mărturia. Până atunci, fă exerciții cu
ea și cred că va
spune „mama” în auzul tuturor. Credeți împreună cu mine?
Dumnezeu să vă
binecuvânteze. Amin.

Care
este problema ta, soră? (sora îi spune).

O,
Dumnezeule, vindec-o pe această biată femeie, pentru că Te rog
s-o faci în
Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.
Măine seară vreau
să-ți aud mărturia.

Tu

ce problemă ai? (Sora îi spune). O, Dumnezeule, vindec-o pe sora noastră de boala de stomac și de cea de rinichi, astfel ca mâine seară să se întoarcă și să spună: „Totul s-a dus!” Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum

crezi? În ordine. Așa să fie.

Tu

ce necaz ai, soră? (Femeia îi spune).

Nu

vezi cu ochiul stâng și ai început să-ți pierzi vederea și la dreptul. O, Doamne, asta-i foarte rău.

Crezi

că mâine seară vei putea veni din nou ca să ne arăți că vezi cu ambii ochi cât se poate de bine? Crezi?

(sora

vorbește cu fratele Branham). Amin. Ceea ce spui este foarte frumos, dragă.

Tată

ceresc, o binecuvântează pe această copilă care este pe punctul să orbească. Tu

cunoști toate lucrurile, iar eu nădăjduiesc și mă încred în
Tine că mâine seară
vom avea aici un potop de mărturii.

Dă-ne

aceasta, Doamne fie ca ea să vadă așa cum a vorbit fetița
surdo-mută. Te rugăm
să Te înduri, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus.
Amin.

Crezi

aceasta? În ordine. (O soră vorbește cu fratele Branham).

O,
Isuse, femeia aceasta are artrită și o inflamație la sinus,
iar urechile îi
țiuie. Eu o binecuvântez, Doamne, și înalț spre Tine această
rugăciune a
credinți, pentru că ai spus că „*rugăciunea făcută cu credință,
va mântui pe
cel bolnav.*” Eu cred acest lucru din toată inima și încerc să
mă predau
Duhului Tău, deoarece știu că ești aici, pe platformă, și cer
vindecarea ei în
Numele lui Isus. Amin.

Vino.

(Fratele vorbește) Auzi rău? Crezi că mâine vei depune
mărturie că auzi
perfect?

Tată

ceresc, Te rog pentru vindecarea acestui bărbat, ca acest duh rău care l-a făcut surd să îl părăsească, iar mâine seară să vină din nou aici plin de bucurie și laudându-L pe Dumnezeu pentru că aude perfect. Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vreau să-ți aud mărturia mâine seară.

Care este problema ta, soră? (Femeia îi spune)> Copilașul tău...

Tată ceresc, o binecuvântează pe această mamă pentru vlăstarul ei, deoarece ea a venit aici, la fel ca femeia sunamită, cerând ca Dumnezeu să se îndure de copilașul ei și să-l vindece în Numele lui Isus.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. În ordine.

Câți Îl iubiți pe Domnul? (Adunarea spune: „Amin!”). Nu-i așa că El este minunat? Lăudat să fie Numele Lui sfânt.

Dumnezeu este real, nu-i așa? Cred că știți cântarea pe care o cântăm mai demult:

Dumnezeu
este real,

Pot
să-L simt în sufletul meu,

Isus
este minunat.

Haideți
să ne rugăm.

Tată
ceresc, Te rog în Numele lui Isus Hristos, să Te proslăvești
astfel ca oamenii
aceștia să știe că ești aici și că ești Dumnezeul cel viu și
adevărat.

Dumnezeule,
ajută-mă în Numele lui Isus. Amin.

Câți
mai avem, Billy? Încă vreo cinci? Cred că vom schimba ordinea
adunării. Credeți
că Dumnezeu este aici? („Amin”).

Tu
respiri greu, nu-i așa soră? Tu, cea de acolo... Crezi că
Dumnezeu te poate face
bine? Amin. Mulțumim Domnului pentru că s-a dus.

Aşa-i

că El este minunat? Dumnezeu este aici.

Nu

mai pot sta mult... Vedeniile vin din toate părțile. O, cât este de minunat!

Acolo stă Îngerul lui Dumnezeu, chiar deasupra doamnei cu probleme de sinus.

Dacă crezi, poți fi vindecată, doamnă. Da, poți avea aceasta. Amin

Dar

doamna de acolo, crede? Tu care ai o boală nervoasă... Crezi că te va părăsi?

Amin.

Crezi

că acel cancer va pleca din gâtul tău? Da? Dacă crezi, laudă-L pe Dumnezeu și

spune: „Îl cred din toată inima!” Amin.

Atunci

îl condamn pe acest vrăjmaș în Numele lui Isus Hristos și-i poruncesc s-o

părăsească pe femeia aceasta. Amin.

Dumnezeu

să te binecuvânteze. Du-te și bucură-te. Amin.

Nu-i

El minunat?

Crezi

că Isus Hristos te va vindeca? Da, fiul tău este bolnav mintal, așa-i? Nu este ciudat? Tu ai probleme cu sinusul, dar ai și o problemă nervoasă de care vrei să scapi. Crezi că Isus te va face bine? Amin.

Vreau

să știți că vedeniile trec tot timpul pe aici. Nu am spus absolut nimic de la mine. Amin.

Soră,

du-te și primește în Numele Domnului Isus ceea ce ai cerut. Amin. El este aici, așa că nu vă îndoiiți, ci credeți!

Ce

mai faci? Nu te cunosc, doamnă, dar Dumnezeu te cunoaște, așa-i? Crezi că sunt prorocul Lui? Crezi că oamenii care au trecut pe aici au fost binecuvântați cu adevărat? Dar despre vindecare ce crezi? Crezi, așa-i? Dacă Dumnezeu va dovedi că stă aici pe platformă, vei crede?

Nu

te-am mai văzut niciodată, dar dacă Dumnezeu îmi va arăta de ce ești aici, vei crede că sunt prorocul Lui?

Dar

voi ceilalți, veți crede din toată inima? Tu ești nervoasă și supărată pe ceva.

Da, această supărare ți-a fost cauzată de un deces. Ginerele tău a fost ucis de

curând, este adevărat? Da, și ești aici pentru o persoană care dorești să fie

salvată. Este vorba de fiica ta și de încă doi oameni. Ai la tine trei batiste

peste care dorești să ne rugăm. Este adevărat? Aceasta este

„Așa vorbește

Domnul!” Acum crezi?

O,

Dumnezeul cerului, lasă ca îndurarea Ta să se odihnească peste această femeie

și peste cei pentru care se roagă. Amin. Să crezi!

Doamna

de la capătul rândului pare foarte bucuroasă. Crezi că sunt slujitorul lui

Dumnezeu? N-ai nici o îndoială cu privire la aceasta? Crezi că Dumnezeu te va

vindeca de boala de rinichi și vei fi bine?

Dar

doamna de lângă tine, de ce plânge? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Tu,

cea cu rochie roșie. Dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, vei

primi vindecarea? Vei crede?

Ai

TBC, dar crezi că Dumnezeu te va vindeca?

Dar

cealaltă doamnă? Cea care stă cu mâna ridicată. Ce crezi despre aceasta? Uită-te puțin la mine. Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? dacă Dumnezeu îmi va spune care este problema ta, vei crede? Și tu ai tot o boală de rinichi. Așa este.

Micuțul

de acolo, crede? Băiețelul de acolo ce părerea are despre aceasta? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? dacă El îmi va descoperi ce dorești sau ceva despre tine, vei crede? Tu ai probleme cu stomacul și vrei să fii vindecat.

Ai

vrea să te întorc sănătos la Maryland? Doamna de lângă tine... cea cu rochie roșie este tot din Maryland, este adevărat? Ridicați mâna.

Tu

ce părere ai, doamnă? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? crezi că puterea Lui este aici? Crezi că Dumnezeu îți va da ceea ce ceri? Crezi că Hristos este aici și poate descoperi toate lucrurile și tainele inimii, așa cum a promis?

Crezi

aceasta? În ordine. Tu ești foarte nervoasă, așa-i? Din cauza aceasta te-ai îmbolnăvit și de stomac. Da, așa este. Din cauza nervilor.

În
timp ce mă uit la tine, văd cum curge o apă mare. Tu ești
foarte îngrijorată
pentru cineva de peste ocean. Persoana respectivă locuiește
într-o țară
muntoasă, în Norvegia și este un bărbat. Este fiul tău și se
află la spital
pentru că are icter, este adevărat? Dacă este adevărat, ridică
mâna să vadă și
cei din jur. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

O,
Dumnezeul cerului, trimite binecuvântările Tale pentru că Te
rog aceasta în
Numele lui Isus.

Acum
credeți? Sunteți gata?

Dumnezeu
să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -